

da so sami krivi, ker je boljše vizem po vsem svetu že takorekoč premagan, da bo tudi Rusija ga morala opustiti, če se hoče rešiti! Ta je pač grobokop lastnega dela!

ZA NEDELJO

Ne vpelji nas v skušnjava!

Gledam pred seboj sliko, ki kaže prizor iz evangelija prve postne nedelje. V sredi med pečinami v puščavi stoji Kristus, ki je 40 dni premolil in se postil. Na njegovem obrazu je sicer videti sledove dolgega posta, a je razlit čez njega tudi nadzemeljski sijaj, ki potrjuje besede, izgovorjene nad Kristusom tam ob Jordanu: »Ta je moj ljubljeni sin, nad katerim imam dopadenje.« Svetli Kristusu postavi pa se približuje s hinavsko-plazečimi se koraki druga, čisto temna, z neizmerno zlobo v obrazu, s sovraštvom v očeh. Prihaja skušnjava, da bi tudi iz tega, o katerem je slišal, da je Sin božji, strgal svetli, nadzemeljski sijaj, da bi tudi njega vpregel v svojo temno oblast. Saj je zadnje, kar mu govori: ». . . če pred me padeš in me moliš.« Kar strah prevzame človeka, ko gleda to grozno, temno postavbo pri njenem delu . . .

Še bolj pa nas mora prevzeti strah, če se zavemo, da je to tudi naša lastna slika, da se ta grozna temna sila tolikokrat približuje tudi nam in nas hoče slepiti, kakor Kristusa v puščavi. Hotel je slepiti skušnjava Kristusa z gladom. Tudi nam govori in slepi, ko se oglašča v nas včasih tako nenasična lakota po nizkem, razuzdanem uživanju. Hotel je skušnjava Kristusa slepiti s prazno slavo, ki bi jo imel, če bi se vrgel iz tempeljske strehe in bi se mu nič ne zgodilo. Slepiti tudi nas, ko hlepi naša duša po prazni časti, ko hočemo na vsak način kaj veljati, ko stopimo celo na slabo stran, če si drugače ne moremo pridobiti priznanja. Slepil je skušnjava Kristusa z bogastvom, ki mu ga je kazal iz visoke gore in mu ga ponujal. Kolikokrat slepi tako še danes človeške duše! Kaka lakota po denarju, po premoženju je v človeških dušah, kolikokrat je ta lakota tako huda, da je človek pripravljen radi denarja za brezvestnost, nepoštenost, krivico.

Da, to so trenutki, ko stoji ta temna postava tudi pri nas. To so trenutki, ko hoče temni skušnjava tudi iz naše duše iztrgati sijaj otroka božjega, mir otroka božjega, veselje otroka božjega. Ko bi se v teh trenutkih tega jasno zavedli, kako bi pač iskreno prosili: »Ne vpelji nas v skušnjava!«

To so tisti trenutki, ko skuša ta temna sila vклонiti sebi tudi nas, da bi postali njeni sužnji, da bi tudi mi služili njenim temnim namenom, da bi pomagali tudi mi graditi tukaj na zemlji kraljestvo teme. »Resnično, resnično vam povem: vsak, ki dela greh, je suženj greha«, pravi Kristus. Ali ne bodemo pri pogledu na to temno sužnost prosili: »Ne vpelji nas v skušnjava!«

To so tisti usodni trenutki, ko nas hoče skušnjava spraviti ob našo življensko srečo, a kako je potem čisto drugače, velikokrat že, ko je storjen prvi korak v te-

mo. Veliko je danes tako nesrečnih življenj, a nesrečne so, ker so poslušale temo. Ko bi imeli vso to nesrečo pred očmi, bi pač ne poslušali zapeljivih glasov, ki se glasijo iz teme, bi se pač ne igrali s to grozno temo tako lahkomisljeno, bi pač v teh trenutkih klicati: »Ne vpelji nas v skušnjava!«

In če bi skušnjava tudi držal svojo besedo o sreči! Kako dolgo bo pa trajala ta sreča? Saj vidiš, da je življenje kot dim, ki se prikaže, pa ga ni več. Ko bo prešel ta dim, kaj bo človek imel od svojega uživanja, kje bo njegova slava, kje denar, ki si ga je morda pridobil za ceno svoje vesti? Takrat bo človeku od življenja v temi ostal samo še delež neskončne večnosti v temi. Ko bi človek v teh trenutkih, ko mu govori tema, videl pred seboj svojo zadnjo postajo na poti teme, kako bi pač molil: »Ne vpelji nas v skušnjava!«

Zveza kršč. delodajalcev. Pretečeni mesec je bila osnovana v Valenciji na Španskem prva zveza krščanskih delodajalcev. Za svoj namen si je postavila izvrševanje načel in navodil, ki jih je dal za delodajalce v svojih okrožnicah papež Leon XIII. Ta zveza se je ustanovila na željo pokojnega kardinala Reig i Casanova. Tako pomaga katoliška Cerkev v dejanju izboljševati žalostne razmere na svetu.

Velik dobrotnik duhovniškega naraščaja. Dne 16. decembra je smrtno ponesrečil pri vožnji z avtomobilom v Clidu v Ameriki p. Luka Etlin, ki se mora imenovati največji dobrotnik bogoslovcev v Avstriji in na Nemškem. Ko so nemškimi in avstrijskim škofom začela primanjkovati sredstva, da bi vzdrževali bogoslovja in deška semenišča, je ta redovnik prišel na posebno misel. V bogati Ameriki je pridobival krščanske družine, ki so kakega nemškega bogoslovca vzele za svojega in ga vzdrževale pri njegovem študiju. Posrečilo se mu je, da je pridobil okoli 700 takih družin, ki so s svojimi prispevki vzdrževale okoli 700 takih družin, ki so s svojimi prispevki vzdrževale okoli 1000 bogoslovcev na Nemškem. Življensko geslo tega izrednega dobrotnika mladine je bilo: »Veliko moliti, veliko delati, veliko trpeti, pred vsem pa veliko ljubiti.«

Posledice svetovne vojne. Na severnem Francoskem je bilo v zadnji vojni porušeni tudi 1200 cerkev. 500 jih je že zopet postavljenih, 200 se jih zida, za zidavo ostalih 500 je najeto posojilo 200 milijonov frankov.

Razmere v Mehiki. Zadnji čas kruto preganjanje katoličanov v Mehiki nekoliko pojenjuje. Pravijo, da se je mehikanski tiran udal pritisku Združenih držav Severne Amerike. Vlada Združenih držav pa je vplivala na Mehiko, ker je pri njej vložilo energičen protest proti mehikanskim grozodejstvom udruženje kršč. mož in udruženje kršč. žen. Možata odločnost je vedno na mestu in vedno pomaga.

Poravnajte naročnino za „Slov. Gospodarja“!

Kako dolgo še?

(Klic iz kmetijskih krogov.)

Ze deseto leto v svobodni Jugoslaviji, in še zmerom pod grajskim jarmom! Le oglejmo si graščine okrog Ptujja in drugod. Graščine so zaokrožene z gozdovi za divjačino. V teh goji graščak fazane in zajce. Kaj tukaj trpijo posestniki škode od divjačine, ve samo listi, ki to izkusi. Fižol, katerega sadimo med krompir in koruzo, nam skoraj zajci ves pridelek uničijo, da včasih niti semena ne pridela. Koruzo nam fazani izkopljejo na nekaterih njivah skoraj nad eno četrtino, ker pride po 20 fazanov na eno njivo. In koliko nam napravijo škode fazani na ajdi in pšenici!

Ker se letos oddajajo občinski lovi v zakup na dobo šest let, prosimo veliko županstvo, da se poprej ogledajo ta lovišča po gospodarskem izvedencu. Graščaki si na vso moč prizadevajo zopet dobiti občinska lovišča v zakup. Ali še moramo kmetje res trpeti pod zakonom raznih avstrijskih grofov. Saj imamo veliko županstvo, imamo oblastno skupščino! Saj so nam obljubljali razni govorniki po preobratu, da bode vsak svoboden na svoji zemlji! Ali je to svoboda?! Graščak je na svojem obširnem lovišču prost. Nima nič z njim ne občina, ne nobena druga oblast. Občina ne sme po svoje napraviti tako, da bi bilo zanjo dobro. Na njo izvajajo razni oblastniki pritiske. Škodo na polju sme delati z divjačino samo graščak, ki nič ne plača; pri tem, ko drugo škodo sme ceniti občinski cenitelj. Mačke, katere nam na polju miši lovijo, sme samo grajski lovec streljati. Ali je vsakdanja hrana delavca in kmeta divjačina? Kmet je zadovoljen s fižolom in z žganci in ravno to mu divjačina uniči. Občina dobi zakupnino, bo marsikdo rekel. Po členu § 21 lovskega zakona pripada zakupnina posestnikom lovskega okoliša, da se razdeli. V naši občini je 180 posestnikov. Na vsakega posestnika pride približno 6 Din, ker znaša zakupnina 1000 Din. To je korist od lova! Vzamimo 180 posestnikov. Vsakemu so zajci napravili škode najmanj za 25 kg na fižolu po 4 D. To znaša 100 Din. Kje pa je škoda na ajdi in koruzi! Lovsko društvo ne trpi, da bi se divjačina zatrla, se povsod izražajo. Kdo je v lovskem društvu? To so navadno meščani in veleposestniki. Meščani ne sadi ne fižola, ne koruze in ne seje ajde. Veleposestniki vse drugo sadijo razen fižola, koruze in ajde, ker imajo dovolj zemlje na razpolago. Razen tega si graščak najme še posebnega čuvaja, da mu pazi na koruzo, da mu je fazani ne izkopljejo.

Kako si naj kmetje pomagamo? Za to prosimo pojasnila!

Kmet s Ptujskega polja.

NOVICE

Zračni promet Zagreb—Beograd. Dne 15. t. m. je bil otvorjen med Zagrebom in Beogradom zračni promet z velikim letalom. Za novouvedeni promet je določena ta-le tarifa: Vozna cena iz Zagreba

do Belgrada za eno osebo 600 Din in ravno toliko iz Belgrada do Zagreba. Povratna voznica velja 1100 Din. Vsak potnik ima pravico do brezplačnega prevoza 15 kg prtljage. Maksimalna teža posameznih zavojev znaša 50 kg. Za pisma znaša poleg redne poštne takse pristojbina še 1 Din za vsakih 20 gramov. Taksa se plačuje z navadnimi poštnimi znamkami, ki se uničujejo s posebnimi žigi, ki imajo sliko aviona. Za vrednostne in navadne zavoje se poleg redne takse plačuje še naknadna taksa za vsakih 100 gr ali del te teže 1.40 Din ter po vrednosti za vsakih 300 Din po 1 Din.

Cesta Turnišče—Radmožanci. Nova cesta Renkovci—Turnišče—Radmožanci, ki je že več let v načrtu, se naposled po prizadevanju oblastne skupščine vendar začne graditi. Kamen je večji del že navožen in je vse pripravljeno, da se takoj v spomladi začne gradbena dela. Cesta bo v ravni črti vodila od Turnišča do Radmožancev, da bi vodila skozi Nedelico. Dograditev ceste vsa okolica težko pričakuje, ker bo promet z njo zelo olajšan.

Nov znamenit tunel. Koliko časa je trpelo, predno so napravili Angleži Sueški prekop, ki loči Azijo od Afrike in ladjam ni treba več voziti v Indijo in Avstralijo ter na Kitajsko ter Japonsko krog in krog Afrike, ampak preko Sueškega prekopa. Kolike važnosti za promet je Panamski prekop, ki loči Severno Ameriko od Južne Amerike! V najnovšem času se bavijo z načrtom, da bi zgradili pri Gibraltarju (najožja morska razdalja med Španijo in Afriko) podzemeljski tunel za železnico. So že bile razne tozadevne komisije in načrti kažejo, da bo ta podzemeljski predor dolg 40 km in 400 m pod površino morja. Morska ožina pri Gibraltarju znaša samo 14 km.

Požar. V četrtek, dne 9. t. m., opoldan je nenadoma izbruhnil ogenj v kozolcu g. Hasenbüchla v Konjicah. V trenutku je bil ves kozolec v ognju, to tem bolj, ker je bilo polno krme v njem. Domača požarna bramba je takoj prihitela, a rešiti se ni dalo nič več. Ko je ogenj lokalizirala, se je odstranila, a ogenj in dim sta še celo noč daleč na okrog naznanjala kraj pogorišča. Škoda je zavarovana.

Ne v Argentino! Kmet Anton Vaupotič iz Huma pri Ormožu se je vrnil v petek iz Argentine v Maribor in se je oglasil v uredništvu »Slovenskega Gospodarja«. 7. maja 1927 se je odpeljal iz Slovenije v Argentino v upu, da si bo tamkaj nekaj prihranil. Po dolgem moledovanju so ga zaposlili na železnici, kjer je služil v našem denarju 12 Din dnevno. Gorje onim delavcem, katere pošiljajo v hribe podirati gozdove in pripravljati kraje za gradbo železnic. Te uboge pare so izpostavljene grozni vročini in drugim neprilikom. Vsak dan se pripelje v Argentino do 800 tujcev, ki iščejo boljšega zaslužka, čakajo po večini zaman na delo in če ga dobijo, je zaslužek komaj za suh kruh. Vavpotič se je vkrcał nazaj v domovino dne 10. januarja 1928 in se je pripeljal v Maribor dne 17. t. m. Porabil je za vožnjo tja in nazaj 5400 Din, je moral še beračiti in ni prinesel niti ene pare prihranka. Vavpotič se je vrnil vesel v domovino in je izjavil, da nikdar več ne gre v Južno Ameriko.

Krvav pretep na svatbi. Od Sv. Jerneja pri Ločah poročajo: O priliki gostije Kotnik-Kamšek dne 13. t. m. so se fantjeprežarji nekaj skregali ter je pri tem F. Burkelc zadal 24letnemu Jakobu Soviču s kuhinjskim nožem globoko rano na levi strani vrata, kateri je Sovič drugo noč tudi podlegel. Burkelc je pod ključem. Vinjena sta bila obal!

Smrtna nesreča. Zadnji petek je celo župnijo pretresla žalostna smrt posestnika Jožefa Roškarja v Zagajskem vrhu. Podiral je drevesa v gozdu posestnika J. Ernesta na Ščavnici. Štiri drevesa so bila skupaj zraščena. Hoteli so jih na drug kraj podreti, pa so se obrnila in padla na Roškarja in ga v trenutku stlačila, da je bil ves polomljen. Mrtvega so naložili na voz in ga zapeljali na dom. Rajni je bil zaveden naš pristaš in priden član naše moške Marijine družbe. Bil je pri vseh zelo priljubljen.

Samomor. Trgovec Anton Deleja z Radmirja pri Sv. Frančišku v Savinjski dol. se je ustrelil dne 14. t. m. dopoldne z revolverjem v čelo. Vzrok: slabe kupčije in živčna bolezen. Pokopan je bil v trgu Mozirje.

Železnica Rogatec-Krapina. Dne 13. t. m. je bil dovrčan predor skozi Lupinje in je bila s tem obvladana največja ovira pri gradbi nove železniške proge Rogatec—Krapina. Če bodo denarna sredstva vedno na razpolago, bo proga predana že 1. decembra prometu.

Požar v Radoslavcih. V noči od 14. na 15. t. m. je požar, kakor se sumi podtaknjen od zlobne roke, upepelil gospodarsko poslopje ter orodje posestnika Antona Kovačiča. Le požrtvovalnim sosedom in drugim, ki so prihiteli na kraj nesreče, se je zahvaliti, da se je rešila živina in svinjski hlevi.

Železniška nesreča. V nedeljo zjutraj je odpeljal iz mariborskega glavnega kolodvora zagrebški brzovlak. Med vozovi je bil tudi reparacijski vagon III. razreda, ki je bil na srečo prazen. Ko je pribrel vlak do signala postaje Slov. Bistrice, se je zlomila os na omenjenem vagonu. Voz se je preobrnil in odletel s proge v jarek. V Slov. Bistrici ne stojijo brzovlaki, a je strojevodja zapazil nesrečo in ustavil vlak. Ponesrečeni voz je razdril progo in sicer toliko, da je morala prihiteli pomoč iz Maribora. Popravila na poškodovani progi so trpela 24 ur in se je vršil v tem času promet samo po eni progi. Pregled na mestu nesreče je ugotovil, da je imel iztirjeni voz štirilni osi in je bil dne 18. t. m. odklopljen od dunajskega brzovlaka radi pokvarjenosti. Voz je prišel v Maribor šele dne 7. t. m. iz delavnic v Zagrebu in je bila os, ko se je zgodila nesreča, že dve tretjini nalomljena. Slučaju in prisotnosti duha strojevodje se je zahvaliti, da se ni zgodila prav težka železniška nesreča.

Smrt znanega mariborskega trgovca. V soboto proti večeru je umrl trgovec v Vetrinjski ulici g. Franc Penič, star komaj 55 let. Pred in med vojno je bil blagopokojni v Koprivnici in se je preselil od tam v Maribor. Dolgo časa je bolehal na srčni hibi, ki mu je tudi upihnila veliko pre zgodaj luč življenja. Bil je vedno zaveden Slovenec in steber naše stranke. Osta ni mu ohranjen blago spomin, žalujoči rodbini naše sožalje!

Mariborski oblastni odbor bo sam odobril občinske proračune, ki imajo doklad do 500%; pa tudi vse one proračune — brez ozira na doklade —, ki dosegajo 50 tisoč Din. Tako bo večina občinskih proračunov v mariborski oblasti potrjena v Mariboru in le malo število jih bo šlo še naprej na finančno ministrstvo.

Zašito žensko srce. Pred dnevi je zabol del pijan moški 25letno žensko na Dunaju skozi srce. 30 minut po zločinu je bila žrtev posurovelosti že v bolnici na operacijski mizi. Izrezali so ji nekoliko reber in prodrli do ranjenega srca, ki je močno krvaveło. Prebodeno srce se je posrečilo zašiti in na smrt ranjena ženska je zapustila bolnico po par dneh čisto zdrava.

Izredna starost. Celih 113 let stari kmet Andrej Jukov je prišel peš iz Sibirije v Moskvo, kjer je zahteval, da mu izplačajo pokojnino. Starec je oče 54 otrok, od katerih ima najstarejši 80 let.

Grozna najdba. V vinogradih pri Dardi v osiješki okolici so našli truplo neznanega človeka, katerega identitete niso še mogli ugotoviti. Konstatirali so, da je ležalo truplo že več kot dva meseca in da ga sploh niti sedaj ne bi našli, ako ne bi psi odtrgali od trupla glavo in jo privlekli na cesto. Najbrže gre tu za zločin. Policija je uvedla preiskavo, da ugotovi identiteto mrliča in da odkrije eventualnega zločinca.

Pes pregriznil roparju vrat. V občini Varadia v južnem Banatu se je te dni pripetil roparski napad, ki se je za roparja končal na grozen način. O starcu Pavlu Bonici, enemu najbogatejših ljudi v občini, so pripovedovali, da ne nosi svojega denarja v banko, temveč da ga hrani doma. Pred dnevi se je zvečer pojavil na njegovem stanovanju neki možakar, ki je zahteval od starčeve žene z revolverjem v roki denar. Žena mu je odgovorila, da nima denarja. Ropar pa je dejal, da ve, da se nahaja v hiši ter ga je vztrajno zahteval in grozil ženi s smrtjo. Žena je stopila k vratom, kot da hoče izpolniti roparjevo željo. Komaj pa je odprla vrata v sosednjo sobo, je planil iz sobe velik pes in se vrgel na osuplega roparja. Pes je zgrabil tujca za vrat in s tako silo zasadel vanje zobe, da je ropar omahnil na tla in kmalu nato umrl. Takoj je bila uvedena oblastvena preiskava. Identitete roparja do sedaj še niso mogli ugotoviti.

Žalostna smrt družine. V Ljubljani na Rimski cesti se je v četrtek zvečer zastrupil s plinom trgovec Vatovac s svojo ženo Elizabeto in sedemletnim sinčkom Frančekom. Vatovac je bil rojen leta 1881 na Bledu. Med vojno si je nakopal težko živčno bolezen, ki ga je precej ovirala pri njegovem poklicu. Pred leti pa je otvoril na Kongresnem trgu špecerijsko trgovino v družbi z neko trgovko, a od te zveze je kmalu odstopil. Nato je prosil neki trgovski konzorcij, da mu je financiral trgovino na Rimski cesti. Ali Vatovac ni zmagal hudih težkoč. Konkurenca ga je uničila. Vatovac že ni mogel dobro preskrbovati svoje družine, ko je dobil pred nekaj dnevi, da mora plačati večjo svoto za kritje nke obveznosti. Baje bi moral plačati celih 100.000 Din. To ga je tako potrla, da je šel skupno z ženo v prostovoljno smrt. Ker je bil Vatovac dobro znan po Ljubljani, je ta vest osupnila in vznemirila mnoge.

Največja nesreča za današnje žalostne razmere je na deželi takoimenovana muzika. Nedeljo za nedeljo se sliši »humtata« in predpisi, ki jih daje oblast, se ne izpolnjujejo. Mladina brez nadzorstva, ne dosti čez 14 let stara, tava ponoči okoli gostilne in, s strahom rečem, sklepa grešna znanja. Dovoljenje se vedno da od glavarstva do dveh popolnoči, a kdo se zmeni za to. Dva dni skupaj, če ne več, se popiva in kaj še vse zraven, si lahko mislite! Oblast, ki daš predpise, skrbi, da se tudi izvršijo v korist naroda in ne dajej toliko dovoljenj za ples in prekoračenje policijske ure! Znani so nam slučajji, da dobivajo gostilničarji v okolici Maribora nedeljo za nedeljo, praznik za praznikom od glavarstva dovoljenja za ples. To bi se v interesu ponočnega miru naj vendar ustavilo, da ne bo narod popolnoma posurovel.

Poročil se je dne 13. t. m. v župnijski cerkvi pri Sv. Križu na Murskem polju g. Ludovik Slavič, kmetski sin iz ugledne, narodne in gostoljubne Slavičeve hiše na Grabah, z gđ. Frančko Šalomon iz narodne in gostoljubne Šalomonove družine v Lukavcih. Bilo srečno! — K poroki so se gostje vozili na 18 lepih vozičkih, vpreženih z divnimi murskopoljskimi dirkači. Na gostiji, katera se je spremenila takoj v divno narodno veselico, kajti udeleženci so bili samo naši somišljeniki, se je nabrala lepa svota dinarčkov za revne dijake.

Nevaren goljuf pod ključem. Časopisje je poročalo pred tedni obširno o goljufiji, katero je zagrešil sodni kanclist v Gornji Radgoni Logar. Po goljufiji je pobegnil v Avstrijo in se je potegoval za avstrijsko državljanstvo. Če bi se mu bilo posrečilo postati državljan v Avstriji, bi bil tamkaj sojen in prejel najbrž milejšo kazen. Naše oblasti so izdale za Logarjem tiralico in ravno njegovo pehanje za čim hitrejšo rešitvijo avstrijskega državljanstva ga je izdalo. Avstrijska policija se je začela zanimati za vsiljivca in spoznala v njem Logarja iz Gornje Radgone, katera so zasledovale naše oblasti. Aretirali so ga, ga prepeljali v Maribor, kjer čaka v zaporu okrožnega sodišča na — poroto.

Vesele novice iz Pišec. Dne 20. t. m. so bili poročeni: Zevnik Ivan, posestniški sin v Pavlivasi 75, z Kostanjšek Marijo, posestnico v Pišecah 40; Grmovšek Fran, posestniški sin v Pišecah 51, z vzorno Marijino družbenko Podgoršek Marijo, posestniško hčerjo v Podgorju 19; Agrež Karol, županov sin v Pavlivasi 17, z Škof Antonijo, posestniško hčerjo v Pavlivasi 69. — Zlato poroko sta obhajala od božje previdnosti tako izredno odlikovana Škof Franc in Marija, posestnika v Pavlivasi 69, v krogu svojih štirih sinov, katerih 1 je zdravnik v Rajhenburgu, drugi pa bančni uradnik, in štirih hčera. Novoporočencem in zlatoporočencema obilo srečel!

Izrebane »Slovenčeve nagrade. Izrebrani so bili: I. nagrada: Herman Kalb, Brežice ob Savi, št. 1476. II. nagrada: Leopold Arko, Zalec, št. 7350. III. nagrada: Janez Lepša, Mala vas, pošta Sv. Tomaž pri Ormožu, nadaljnih 20 nagrad: 5991 Dular Emilija, učiteljica, Slovenjgradec, 3844 Klinar Franc, Dovje, pošta Mojstrana, 6645 Pavlovič Fran, Loke pri Trbovljah, 1293 Burja Ana, trgovka, Bled, 5446 Habič Janez, Bizovik, p. Spod. Hrušica, 4893 Debeljak Franc, Hotavljica, po-

šta Poljane nad Skofjokoloko, 981 Toplikar Iv., Ljubljana, Rimska cesta 9, 3941 Rižner Ivan, Zagojci pri Moškanjih, 1917 Bric Dominik, nadučitelj, Dobrova pri Ljubljani, 5505 Pečarič Martin, trgovec, Suhor pri Metliki, 4820 Nemgar Jože, Laze, pošta Planina pri Rakeku, 3538 Dr. Franc Cukala, Maribor, 2875 Kokalj Aleš, Letence, pošta Kranj, 5747 Josip Klopčič, Javorje, pošta Poljane nad Skofjokoloko, 7302 Janez Urbanc, Zalog, pošta Kranj, 2290 Roškar Martin, Lastomerci, pošta Gornja Radgona, 1798 Helena Mlinar, Črna pri Prevaljah, 5999 Lizika Pivk, Sv. Duh, pošta Skofjaloka, 4088 Jernej Fabijan, Novomesto, Dilančeva 49, 7405 Anton Skubic, Ziri.

Koncert „Maribora“

Sreda dne 7. marca 1928 ob 8. uri zvečer v dvorani »Union« v Mariboru.

HAYDNOV ORATORIJ

»STVARJENJE«

Oratorij, ki je umetniško še globokeje zajet kot že znani oratorij »Letni časi«, je veličastna visoka pesem Stvarniku.

Sodelujejo: kot solisti gospa Lovšetova, koncertna pevka iz Ljubljane (sopran, člana mariborske opere g. Burja (tenor) in g. Neralič (bas) ter pomnožen orkester mariborske vojaške godbe.

Vstopnice se dobijo od 20. februarja 1928 dalje v predprodaji v knjigarni Cirilove tiskarne, Aleksandrova cesta 6 in v prodajalni Höfer, Ulica 10. oktobra.

Koncert se izvaja samo enkrat. Ne izpustite tega koncerta!

Klic po generalu.

Generala hočejo za ministrskega predsednika. Niso srbijanske stranke, ki kličejo po generalski sablji, katera bi naj vodila parlament ter vladala v državi, marveč to sta — čudom bi se morali čuditi — Radič in Pribičević. Čuditi bi se morali, ako bi kaj bilo verjeti Radičevim in Pribičevićevim besedam. Radič se je prej venomer pritoževal zoper žandarsko kopito, s katerim se vlada v Jugoslaviji, in zoper nasilje, ki je glavna vladina metoda. Pribičević se je razširokoustil, ko je pred letom dni upokojeni general Milosavljevič postal železniški minister. In ko je bil nedavno polkovnik Naumovič, ki je bil v Celju splošno priljubljen, imenovan za velikega župana v Skoplju, sta se Radič in Pribičević izjavila proti temu, da bi kak oficir bil veliki župan. In zdaj zahtevata ta dva velika in dosledna državnik — Radič in Pribičević —, da se naj kak general imenuje za ministrskega predsednika. To svojo željo sta početkom tega tedna sporočila in izjavila kralju. Pred mesecem dni ne bi oficir smel biti veliki župan, sedaj pa bi naj visoki oficir bil minister — predsednik. Kralj se pa na njih predlog ni oziral, ker noče, da bi bilo vojaštvo vpleteno v politiko, marveč je nalogo za sestavo koncentracijske vlade poveril dr. Vojislavu Marinkoviču. S tem je naš kralj dokazal, kako spoštuje načelo parlamentarizma, kateremu je on glavni branitelj. Radič in Pribičević pa sta s svojim klicem po generalski sablji dokazala, da o demokraciji nimata niti pojma. Zahteva po generalu razsvetljuje vso binavščino njune politike, ki se imenuje

demokratsko ter se celo kiti z imenom seljačke demokracije. Ideal te demokracije je general s sabljo. Radič in Pribičević želita diktaturo, ki je nasprotje vsaki demokraciji in vsakemu parlamentarizmu. Njihovi želji bi se naj ustreglo tako, da se jima podelita potna lista za Španijo in Italijo, kjer vlada diktatura. V teh dveh državah bi mogla takšna dva demokrata, kakor sta Radič in Pribičević, uveljaviti svoje pojme o demokraciji in parlamentarizmu.

Nainovejše.

Kriza se vleče naprej. V pondeljek je Velja Vukičević vrnil od kralja sprejeto nalogo o sestavi koalicijske vlade. Radič in Pribičević sta pričakovala, da se bode sedaj izpolnila njuna srčna želja, da ho namreč kak general določen za ministrskega predsednika. To se ni zgodilo, marveč je dobil dr. Voja Marinkovič nalogo, da sestavi koncentracijsko vlado. Radič in Pribičević sta mu stavila nesprejemljive pogoje ter odklonila svoje sodelovanje.

Poročila SLS.

Občni zbor krajevnih organizacij SLS. Vse one krajevne organizacije SLS, ki še niso imele občnega zbora za l. 1928, nujno prosimo, da iste brž ko mogoče skličejo in nam pošljejo vse potrebne podatke in sezname. Natančneje v okrožnicah, poslanih poročevalcem krajevnih organizacij. — Tajništvo SLS v Mariboru.

Krajevna organizacija SLS na Polzeli ima v nedeljo, dne 26. t. m., popoldne po večernicah v dvorani g. Cizeja svoj redni občni zbor, združen z predavanjem. Predava g. Peršuh, tajnik iz Celja. Uljudno vabimo k udeležbi! Bog živi!

Občni zbor krajevne organizacije SLS Sv. Andraž pri Velenju dne 12. t. m. je bil nad vse pričakovanje dobro obiskan. V obilnem številu zbrani možje in fantje so sledili z velikim zanimanjem izvajanjem oblastnih poslancev gg. Ovčarja in Blatnika. Prvi je poročal o splošnem političnem položaju v državi in o organizatoričnem delu, drugi pa o delovanju ob. skupščine in o njenem proračunu. Navzoči so izrekli vodstvu stranke in Jugosl. klubu soglasno zaupnico

Krajevna organizacija SLS v Majšpergu je imela v nedeljo, dne 19. t. m. svoj občni zbor. Navzočih je bilo lepo število naših somišljenikov. Obiskal nas je tudi g. Ovčar, oblastni poslanec iz Maribora, ki smo ga povabili na občni zbor. V lepih besedah nam je razložil, kaj pomeni krajevna organizacija in kakšne naloge ima. Novoizvoljeni odbor nam daje upanje, da bo naša stvar tudi pri nas dobro napredovala. Bog živi!

Shod SLS v Vižingi pri Marenbergu. V torek, dne 14. t. m. se je vršil pri nas shod SLS, ki je bil prav razveseljivo obiskan. Govorila sta oblastna poslanca gg. Ovčar in Kugovnik o splošnem političnem položaju, o delu naših poslancev v narodni in v oblastni skupščini ter o politično-organizatoričnem gibanju v krajevnih organizacijah SLS. Zaupnica poslancem SLS, ki so jo navzoči izrekli soglasno, je dokaz, da se tudi pri nas ljudje obračajo k Slovenski ljudski stranki.